

Κλίμα απογοήτευσης και έλλειψης ενδιαφέροντος για το νομοθετικό έργο επικρατεί τις τελευταίες μέρες στους κόλπους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ.

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΨΑΧΝΟΥΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥΣ...

Διεργασίες στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ μετά τον ανασχηματισμό

Στους διαδρόμους και το καφενείο της Βουλής ο απόηχος του ανασχηματισμού παραμένει όλες αυτές τις μέρες αρκετά ασυρτός - περισσότερο ίσως απ' όποιαδήποτε αλλού, αφού τα «πγαδάκια» συνθέτουν κατά κανόνα από τους βουλευτές που έμειναν εκτός νυμφώνος και άλλοι μιν εκφράζουν υψηλοφώνως τα παράπονά τους επί προσωπικού, ενώ άλλοι προσεξοφλούν την αρνητική πορεία του νέου κυβερνητικού στήματος.

Του ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΨΑΜΠΕΛΗ

Η «γκρίνια» πάντως αυτή τη φορά είναι αρκετά διαφορετική καθώς υπάρχει έντονο το μοιραλατρικό στοιχείο. Η αποστροφή του Κ. Σημίτη στους συνκουίς ανασχηματισμούς έχει κάνει πολλούς από τους βουλευτές που περιμεναν (ματαίως) το πρωθυπουργικό τηλεφώνημα να μην ελπίζουν πλέον στην υπουργοποίησή τους και να επανασχεδιάζουν την προσωπική τους στρατηγική. Για τους περισσότερους αυτό σημαίνει πως θα διασφαλίσουν την επανεκλογή στο βουλευτικό αξίωμα ακόμα και σε συνθήκες εκλογικής ήττας, αναζητώντας ταυτόχρονα νέες συμμαχίες σε εσωκομματικό επίπεδο. Άλλοι είναι αυτά την ώρα εκείνοι που «ποντάρουν» σε ένα νέο ανασχηματισμό μετά τις δημοτικές - ίσως γιατί έχουν κουραστεί να αναμένουν το «σήμα» του κ. Σημίτη. Η μεγάλη μάζα των βουλευτών κυριαρχείται από ρευστότητα, ενώ αυξημένα είναι τα διλήμματα για τους ανήκοντες στη μέχρι το συνέδριο εσωκομματική αντιπολίτευση, οι οποίοι στη μεγάλη τους πλειοψηφία αναζητούν νέα «στέγη». Μόνο που άλλοι επλέγουν να κινηθούν «μεμονωμένα» και στην περίπτωση αυτή στρέφονται κυρίως προς την πλευρά του Γ. Παπανδρέου, ενώ άλλοι θεωρούν ότι η «ομαδική» διαπραγμάτευση προσφέρει περισσότερα πλεονεκτήματα.

Η αίσθηση ότι το ΠΑΣΟΚ έχει μπει σε φάση «ελεγχόμενων» εξελίξεων τροφοδοτεί ακόμη περισσότερο τον πεσιμισμό και την πολιτική μελαγχολία, ενώ η εκτίμηση ότι η σύνθεση της νέας κυβέρνησης δεν επαγορεύθηκε από την ανάγκη επανασύνδεσης με τα στρώματα που παραδοσιακά στήριζαν το κυβερνών κόμμα αλλά εξυπρέτει-

ους των πολιτικών στόχων που συνδέονται με την ελληνική προεδρία του 2003, το Γ ΚΠΣ και τους Ολυμπιακούς Αγώνες γεννά ποικίλους προβληματισμούς και αγωνίες.

Το σκηνικό αυτό πάντως φαίνεται να έχει παρενέργειες και στην εντός Βουλής δραστηριότητα. Τα γραφεία των κοινοβουλευτικών εκπροσώπων στο δεύτερο όροφο παραμένει συνήθως τα τελευταία βράδια σκοτεινά, καθώς οι δύο -οι Γ. Μαγκριώτης και Ροβ. Σπυρόπουλος- υπουργοποιήθηκαν και ο τρίτος -ο Αλ. Ακριβάκης- είναι σφόδρα χολωμένος, ενώ η συμπλήρωση της τριάδας αποδεικνύεται προβληματική. Όχι μόνο διότι δεν υπάρχουν πρόθυμοι για τις θέσεις, αλλά κυρίως επειδή ο Κ. Σημίτης διαμνύσει «διά του Σωκρ. Κοσσιόδη» ότι οι νέοι εκπρόσωποι θα «διοριστούν» κι αυτοί, μολονότι ο σημερινός πρωθυπουργός είχε δώσει μάχη για να επιβάλει, την περίοδο του Α. Παπανδρέου, την δι' εκλογής ανάδειξή τους.

Η απροθυμία όμως δεν σταματά εκεί. Το ενδιαφέρον των κυβερνητικών βουλευτών για τις συνεδριάσεις προβλέπεται εφεξής αρκετά μειωμένο. «Μόνο αν έχει προσωπικούς λόγους θα μιλά κανείς», έλεγε εις έμπειρος εξ αυτών και η «λευκή απεργία» πρέπει να θεωρείται μάλλον δεδομένη. Τη διευκολύνει πάντως μέχρι στιγμής και η Ν.Δ. με τη στάση της καθώς αποφεύγει να «στηριώσει» (π.χ. σε ονομαστικές ψηφοφορίες) την κυβερνητική πλευρά. Παραμένει όμως άγνωστο αν αυτό εντάσσεται σε συγκεκριμένη τακτική ή παρακολουθεί τη γενικότερη πολιτική α-

δράνεια που επιδεικνύει η αξιωματική αντιπολίτευση.

Η ερχόμενη εβδομάδα ενδέχεται ωστόσο να αποκόψει κάποιο ενδιαφέρον αφού θα κάνει το ντεμπούτο του στη Βουλή, ως υπουργός Ανάπτυξης, ο Α. Τσοκατζόπουλος, προκειμένου να υποστηρίξει το νομοσχέδιο (του πρακτάχου του) περί «βιώσιμης ανάπτυξης της Αττικής». Αυτό είναι και το μόνο νομοσχέδιο του οποίου έχει ολοκληρωθεί η προετοιμασία, ενώ τα υπόλοιπα που εκκρεμούν (των υπουργείων Γεωργίας, Δικαιοσύνης, Ναυτίλλας και Οικονομικών) στις αρμόδιες επιτροπές απαιτούν υπογραφές των νέων υπουργών.

Εκτός από την παραγωγή νομοθετικού έργου, η λήξη της εκκρεμότητας περί τον ανασχηματισμό ίσως επιτρέψει και τη συγκρότηση των κατά τομέα κοινοβουλευτικών επιτροπών, για την παρούσα σύνοδο, που εκκρεμεί από τις αρχές Οκτωβρίου. Κατά τα λοιπά, η συζήτηση του νέου προϋπολογισμού της Βουλής και του νέου κανονισμού που είναι απαραίτητο μετά τη συνταγματική αναθεώρηση -και στο πλαίσιο του οποίου οι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ αξιώνουν περισσότερο χρόνο για κοινοβουλευτικό έλεγχο στην κυβέρνηση- αναμένεται κυρίως ιδιαίτερα προβλήματα, πριν φθάσει η στιγμή του προϋπολογισμού του 2002. Του πρώτου που θα υποστηρίξει ως «τόδρος» ο Ν. Χριστοδουλάκης.

Ντεμπούτο Τσοκατζόπουλου ως υπουργού Ανάπτυξης στη Βουλή

Οι αλλαγές στην Αττική

Οι επιχειρήσεις της Αττικής και ειδικότερα οι βιομηχανίες της Αττικής και Πειραιώς (ΣΒΑΠ) -όχι και πολλά χρόνια ήττοσε την προοπτική του Προεδρικού Διατάγματος 14/84 το οποίο ρύθμιζε την εγκατάσταση της παραγωγικής δραστηριότητας στην Αττική. Με το νομοσχέδιο που θα συζητήσει υποστηριζόμενο από το νέο υπόστρο Ανάπτυξης, ο Τσοκατζόπουλος σε μεγάλο βαθμό ικανοποιούνται τα αιτήματα του επιχειρηματικού κόσμου, ενώ ταυτόχρονα λαμβάνονται υπόψη τα σύγχρονα οπισθητικά, περιβαλλοντικά και τεχνολογικά δεδομένα. Τα κυριότερα στοιχεία των αλλαγών είναι τα εξής: 1) περιορισμός σημαντικού κλειστού απαγορεύεται κάθε παραγωγική δραστηριότητα. 2) περιοχών γενικής κατοικίας επιτρέπονται η ίδρυση και η λειτουργία επαγγελματικών εργαστηρίων χαμηλής αλληλεξάρτησης. 3) οι μονάδες μέσης και χαμηλής αλληλεξάρτησης που βρίσκονται σε περιοχές κατοικίας είναι υποχρεωμένες να μετακαταστήθούν σε οργανωμένους βιομηχανικούς χώρους (ΒΠΠ, ΒΠΠΑ, ΒΠΟΠΑ) εντός πενταετίας από την εφαρμογή του νόμου. 4) οι μονάδες που χρησιμοποιούν υγρά καύσιμα επιβάλλεται να τα αντικαταστήσουν με φυσικό αέριο το αργότερο ένα χρόνο από την ημερομηνία που θα είναι κοινά η σύνδεσή τους με το δίκτυο φυσικού αερίου.